

OBSAH

„Všechny mé lásky, co jich kdy bylo...“	5
Labutí píseň	7
Improvizace v moll	8
Večer, když tma se schoulí do klína	9
Nemocná dívka	10
Malá romance o svatém Janu	11
Vesnická neděle	12
Dva popěvky	13
Beseda s jiričkou	14
Z pěti pozdravů /torzo/	15
Vánoční.....	16
Z deštivé noci.....	17
Besedy s mrtvým.....	18
In memoriam	20
Improvizace v dur	21
„Častokrát jsem šeptal do kadeří...“	22
Pantoum o kontrastech	23
Pantoum o černé a bílé	24
Pantoum o soumraku.....	25
Pantoum na rozloučenou	26
Pantoum pátý a poslední	27
Pantoum na neshledání.....	28
U hrobu Smetanovy dcerky v Týně	29
Jarní preludia	30
Helfštýn	32
Vzpomínka.....	33
Panímáma Mičková.....	34
Pantáta Šrom.....	35
Strýc Ludvík	36
Teta Anežka	37
Už zaživa mne k sobě táhne země	38
NEDATOVANÉ BÁSNĚ	
Impromptu	41
Kdekdo by řekl.....	42
„Víš co je stesk? Když dýmí nať...“	43
Jaroslav Kníže – herec, básník, dramatik (Marie Caltová).....	45
Ediční poznámka (vln)	46

Ediční poznámka

Vydávat texty z literární pozůstalosti je na první pohled nadmíru jednoduché, všechny další pohledy však přinášejí editorské problémy. V případě slovesného odkazu plzeňského umělce Jaroslava Knížete byla na počátku v první řadě jeho vlastní literární činnost, provázená sporadickými publikačními momenty – a přes třicet let po autorově smrti vznikl strojopisný svazek, jež pod názvem Verše z pohody i z nepohody uspořádal jeho syn Roman Kníže, v otcových šlépějích krácející významný český básník. Zmíněný svazek, určený pro nevelký okruh přátel a milovníků poezie, byl koncipován jako výbor zahrnující několik tematických cyklů či minicyklů – a tento výbor se stal základem i pro nynější knižní vydání v edici Ulita. Svazek měl ex post přiblížit básnickou tvorbu Jaroslava Knížete v rozličných podobách. Vzhledem ke kvantitativním možnostem edice však musel být stávající soubor (jehož název byl zachován) poněkud zredukován (zvláště o fragmenty) a především se namísto původního tematického sestavení předkládaný výbor zakládá na chronologickém řazení jednotlivých básní. Takováto kompozice umožňuje skicovitě nastínit autorův vývoj od třicátých let do časů pozdějších, načrtnout proměny jeho poetiky a v souvislosti s tím i formování jeho lidské a tvůrčí zkušenosti. Některé básně nebyly striktně datovány, s přihlédnutím k jejich stylu však byly orientačně zařazeny do chronologické linie umělcovy pozůstalosti. Jelikož jde o tzv. vydání pietní, v textech básní se redakční zásahy prováděly jen v minimální míře a nikterak se nezasahovalo do autorova stylu či do ladění jeho tvorby. Některé nezařazené verše byly otištěny v plzeňském Plži. Vydání básní Jaroslava Knížete v Ulitě má charakter dobového dokumentu a zároveň jde o splátku staršího edičního dluhu: vždyť tyto texty mohly vyjít již v šedesátých letech. Leč i posmrtná vydání tvoří závažnou součást české literární kultury.

(vln)